

Приказки

Том 2

Приказки

Том 2

Original title: *Le fiabe più belle*

Illustrations by Tony Wolf, Piero Cattaneo, Severino Baraldi

Texts by Peter Holeinone

© 2018 Giunti Editore S.p.A., Milano-Firenze

Dami International, a brand of Giunti Publishing Group

www.giunti.it

Приказки

Том 2

© Издателство „Фюм“, 2021

Илюстрации Тони Улф, Пиеро Катанео, Северино Баралди

Текст Питър Олейноне

Превод Екатерина Иванова

Тази книга е предмет на авторско и търговско право на издателя. Използването на текста и оформлението без съгласието на издателя е забранено. Продаването, препродаването, заемането, наемането и пускането в обращение по друг начин, освен по начин, определен от издателя и закона, е забранено.

Печатница „Мултипринт“

ISBN 978-619-199-592-9

www.fiut.bg

Издателство „Фюм“

Съдържание

Вълшебната лампа на Алагин	6
Али и седлото на султана	18
Принц Рубин	20
Али Баба и четиридесетте разбойници	30
Пиронът на Салем	44
Амин и яйцата	46
Приключенията на Сауг	48
Халифът щъркел	60
Играта на шах	70
Мечът на Уатанаби	76
Седемте самураи	78
Усмивката на луната	82
Езерният цар	92
Легендата за червения дракон	96
Златното птиче	98
Пепеляшка	100
Спящата красавица	110
Червената шапчица	118
Котаракът с чизми	126
Красавицата и Звяра	134
Горският дух	140
Езерото със златните рибки	146

Горската невеста	152
Река и бряст	158
Даровете на вълшебника	162
Царевич Иван и сестрата вещица	166
Скорец певец	170
Малката умница	172
Приказка за просяка	178
Снежното момиче	182
Бяла къщичка със зелен покрив	184
Кикибио и жеравът	188
Вардиело	190
Какво казват хората	198
Отбор юнаци	200
Трите желания	210
Книгата с магии	214
Веселите шеги на Тил Ойленшпигел	218
Лакомата невестулка	225
Опашката на мечката	228
Заекът и слончето	230
Маймуната царица	232
Нарцис	234
Вълкът и жеравът	236
Конят и вълкът	238

Вълшебната лампа на Аладин

Много, много отдавна
в една много далечна
страна живяла бедна вдовица,
която имала син на име Аладин.

За да припечели някоя и друга

пара и да помогне
на майка си,

момчето често ходело да бере диви плодове.

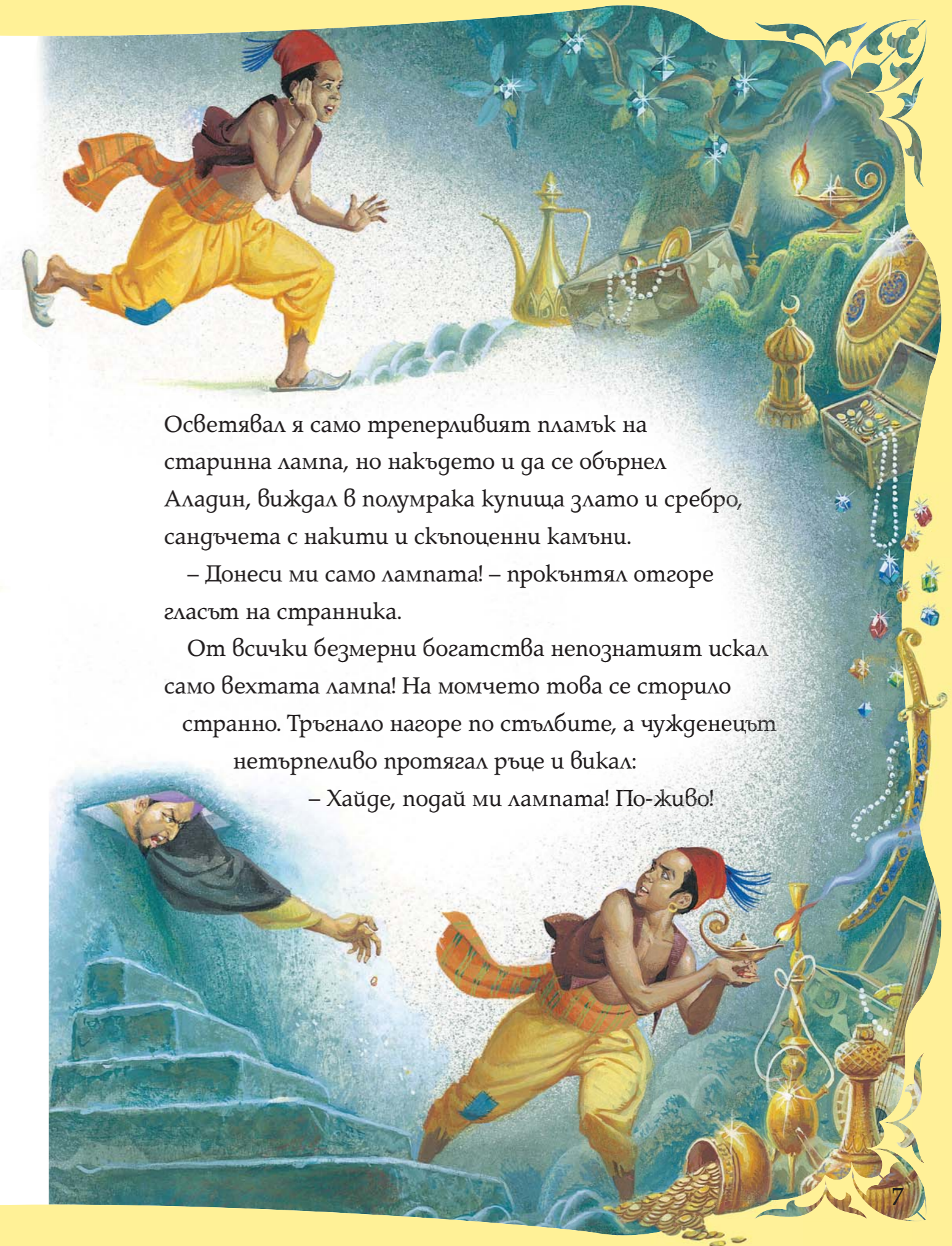
Един ден пред него неочаквано застанал
загадъчен чужденец с богати дрехи, с тъмни
очи и пронизващ поглед.

– Искаш ли да спечелиш една сребърна пара? –
попитал той.

– Искам, как да не искам! – зарадвал се
Аладин.

– Тогава ще слезеш долу и ще направиш
каквото ти кажа! – рекъл странникът и
отместил изпод краката си една каменна
плоча, която Аладин не бил забелязал.

Слабичкото момче се мушнало пъргаво
в дупката, слязло по тесни каменни
стълби и се озовало в приказна пещера.

Осветявал я само треперливият пламък на
старинна лампа, но накъдето и да се обърнел
Аладин, виждал в полумрака купища злато и сребро,
сандъчета с накити и скъпоценни камъни.

– Донеси ми само лампата! – прокълтял отгоре
гласът на странника.

От всички безмерни богатства непознатият искал
само вехтата лампа! На момчето това се сторило
странно. Тръгнало нагоре по стълбите, а чужденецът
нетърпеливо протягал ръце и викал:

– Хайде, подай ми лампата! По-живо!

– Нека първо изляза, после ще видим... –
гръпнал се назад Алагин.

Загадъчният чужденец се ядосал много.

– Тогава ще си останеш долу! – креснал
той и хлопнал капака, но не забелязал,
че един от пръстените му се изхлузил
и се търкулнал по стълбите.

Алагин се уплашил. Олюлял се
и лампата угаснала. Настанал
непрогледен мрак. Алагин се
подпрям на стъпалото и усетил
нещо твърдо под ръката си.

Напилал пръстена, без да мисли,
го сложил на пръста си и от
притеснение го завъртял. Внезапно
в пещерата блеснала светлина,
появил се облак розов дим и в него –
огромен дух.

– Какво ще заповядаш, господарю
мой? – попитал духът.

От смайване Алагин едва промълвил:

– Искам да се върна у дома...

В мига, в който изрекъл това, той
се озовал вкъщи заедно с вехтата лампа
и пръстена. Разказал всичко на майка си.

– Не си взел парите, но дано поне
лампата работи – въздъхнала бедната
жена и се заела да почисти очуканата
лампа от праха.

Щом я потъркала, от лампата се
издигнал гъст дим и сред него се появил
друг дух, още по-голям.

– Благодаря, че ме освободихте! Готов
съм да изпълня всичките ви желания –
поклонил се на Алагин и на майка му духът,
а те така се смаяли, че не могли да продумат.

– Ами... Може ли... – почнал да заеква Алагин. –
Може ли да ни донесеш нещо за ядене?

Мигом се появила богата трапеза, а от
този ден нататък духът на лампата
изпълнявал всички желания на Алагин
и майка му. Поднасял им вкусни ястия,
гоставил им скъпи грехи, построил
им голяма и хубава къща.

